

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KATHOLIKUS HETILAP.

Megjelenik minden pénteken 16 oldal terjedelemmel.

A „Magyar Néplap” előfizetési ára:
 Egész évre 1 ft 80 kr.
 Fél évre — 95 „
 Negyed évre — 50 „
 Egyes szám 4 kr.

A „Magyar Néplap” és „Mezőgazda” előfizetési ára:
 Egész évre 3 ft — kr.
 Fél évre 1 „ 50 „
 Negyed évre — 80 „

Szerkesztik:
LEPSÉNYI MIKLÓS
 és
NÉMETH GELLÉRT.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VIII. ker., Práter-utca 44. — Ide küldendők az előfizetési pénzek, valamint a lapba szánt mindennemű közlemény, és esetleges reklamációk.
 Egy 5 hasábos hirdetési nonparailsor ára 10kr.

A szabadító.

Szíves bizalommal kérjük tisztelt elbarátainkat, lapunknak apostoli buzgósággal való folytonos terjesztésére, mert magasztos eszméink magvait csak így leszünk képesek széles körben elvetni és magunknak a jövőt biztosítani.

Szerk.

A Magyar Néplapért!

Kit ne hatott volna meg a 40-ik számban közzé tett lángoló fölhevítés, melyben a szerkesztőség arra szólít fel édes mindnyájunkat, hogy a „Magyar Néplap“ számára **ujabb** előfizetőket is gyűjtsünk s vigyük be a lapot minden házba. Ösztönzésül még jutalmat is ígér mindazoknak, akik három új előfizetőt gyűjtenek. Nem tudom mit gondoltak olvasótársaim, midőn a lelkes fölhevítést elolvasták. Nem tudom megérlelődött e keblükben az erős elhatározás, hogy ők is megteszik a magukét s ha addig élnek is, de elnyerik a jutalomkönyvet. Vagy talán a hírhedt magyar lomhaság szokása szerint a sógorra, komára meg a szomszédra hagyják a fáradságot, ők meg a kuszakóban ásitoznak?

Gondolt legyen azonban bárki bármit, én azt a jutalmat meg akarom nyerni. S remélem, hogy meg is nyerem. Szégyeleném magamat, ha még *három új* előfizetőt se tudnék szerezni. Pedig itt a fővárosban egy kissé nehezebben megy ám a dolog mint falun. Itt nincs még az emberek között az a szép benső baráti viszony, mely a kisebb községekben igazi testvéries érintkezést teremt. Itt még a velünk egy házban lakókat se ismerjük, pedig talán tíz évig vagyunk egymás szomszédai. S ez bizony elég nagy akadály a jó művek terjesztésének. Még nagyobb akadályt képez azonban, hogy a fővárosi nép úgy szólván szíve mélyéig meg van romolva. Ami érzéseit nem csiklandja s amiből nem lát nyomban hasznót, azt mire se becsüli. Az itt uralkodó kalmárszellem egészen áthatotta a kebleket. Magasab célokért alig tudnak lelkesedni. Csak a föld, a sár, a haszon, a nyereség érdekli őket. De azért mégis merem ígérni, hogy a szerkesztőség kérését teljesítem, noha már szép kis csomót képeznek azok, kiket én vittem a „Magyar Néplap“ zászlaja alá. *) De én éppen nem akarok még nyugodni s meg vagyok győződve, bármily romlott is a főváros közönsége, találkoznak még igazak, kik szívesen állanak azon szeplőtelen lobogó alá, melyet e lapocska derék szerkesztői lengetnek.

A „Magyar Néplap“ valósággal missiót teljesít. A hova behatolhat, ott tisztább világnézetet kelt, megjavítja az erkölcsöket, a legszen-

*) Mi is készségesen kiállítjuk róla a bizonyítványt, hogy t. elvbarátunk nem csak a legszorgalmasabb munkásunk, hanem legfáradhatatlanabb gyűjtőnk is. Hisz a ha azt az ifju lelkesedést, mely kedves munkatársunk kebelét dobogtatja, szétönthetnénk olvasóink között, nem bármat, de tíz új előfizetőt gyűjtene egy-egy, s hamarossan 200 ezer példányban járna e kis újság; így aztán a néppárt ügye is biztosítva volna. Adjon az Isten a katolikus ügynek sok oly lelkes és önzetlen hű barátot, aminő dr. Bakonyi. Szerkesztő.

tebb elvek magvait hinti szét, új szellemet terem, mely rokon Jézus Krisztus szellemével. És a kis lapocska nemcsak hasznos tudósításokat közöl, nemcsak kijelöli a helyes irányt, nemcsak figyelmeztet a veszedelemre és fölhevíti a gonosz korszellem ellen való nemes harcra; nemcsak védi azt, ami Krisztusé és óv attól, ami Belzebubé; nemcsak egyetértésre, összetartásra serkent; nemcsak leleplezi a képmutatást, támadja a visszaélést, sújtja a gabszágot, védi a gyengét, pártolja az üldözöttet, tanítja a tudatlant, hanem olvasóit elvonja a rossztól, a bűnös társaságtól, a hiu időöltésről, a naplopástól, a korcsmától, a pincézéstől, a tivornyától; közönyét kiöli és fölkelti érdeklődését az állami és vallási közügyek iránt, hogy mind az egyház, mind a haza iránt való kötelességét hiven teljesítse. Ezenkívül mint lángoló kard arkangyal egyre örködik a nép lelki és testi érdekei fölött. Ez a lap az, mely legelsőnek karolta föl a *kisgazdák, kisiparosok és szegény munkások* elhanyagolt érdekeit. Ez a lap az, mely az igazat fölfelé és lefelé egyforma bátorsággal ki merte mondani mindenkor, ha azért üldözöttet, vagy tán börtönt kellett is szenvednie. Egyik szerkesztője már öt hónapja sinlődik a börtönben, de azért a lap kötelességét régi hűséggel, régi bátorsággal és igazmondással teljesíti most is. Azt hitték, hogy meg fogják ölni, el fogják nyomni, ha szerkesztőjét lakat alá teszik, pedig azóta e lap a gonoszokra nézve még reiteneiebb hatalom mint előbb volt, mert a megtámadott, az üldözött igazság ereje mindig borzasztóbb, mint a szabadon érvényesülő igazsága. Mióta Lepsényi Miklóst a szegedi börtönigazgató gondjai alá helyezte a megrettent liberális hatalom, azóta a „Magyar Néplap“ ereje sokkal nagyobb mint előbb volt. A magyar nép meleg szíve egész erejével ragaszkodik az üldözött igazság közlönyéhez, a lapot nagyobb figyelemmel kíséri, tanácsain szívesen indul s meg van győződve afelől, hogy benne a leghivebb, legönzetenőbb, legigazibb barátot bírja, kinél jobban az ő elhanyagolt ügyét szíven senki se viselheti. Az Isten áldása se maradt el, mert Lepsényi Miklós szenvedésének öt hónapja alatt a „Magyar Néplap“ előfizetői *több ezerrel* szaporodtak.

A pokolbeli ördög sötét gyűlöletét szívében hordozó dühös ellenség tehát nem ért célt. Nem ért célt, mert a helyett, hogy a lapot gyengítette vagy kiirhatta volna, — amint remélé, — csak erősítette, szilárdabbá tette, az üldözés folytán pártolónak számát fölszaporította. S meg vagyok győződve, hogy még több, még nagyobb áldás is fog következni. A magyar nép nem lehet oly köszívű és renyhe, hogy érdekeinek e bátor védőjét se iparkodnék mindenfelé terjeszteni, aján-

lani, ismerőseit, rokonait, jóbarátait megrendelésre rábeszélni. A magyar nép nem lehet oly háladatlan, hogy a „Magyar Néplap“ lelkes fáradozását, az ő érdekében kifejtett áldásos küzdelmeit ne iparkodnék meghálálni azzal, hogy a szerkesztőség kérelmét teljesíti s a kért *3 uj előfizetőt* megszerzi. Nem tudom föltenni se, hogy az összes előfizetők között csak egyetlenegy oly lomha, közönyös lélek is találkozhatnék, ki még *3 uj előfizetőt* se tudna szerezni. Szégyenleném magamat, pirulnék, ha olyan katolikus is volna, ki ennek a szerény kérésnek se tenne eleget.

Jól értsd meg tehát kedves olvasótársam, hogy miről van szó. Arról, hogy *minden előfizetőnek három uj megrendelést kell szereznie*. Igen, három uj előfizetőt kell gyűjtened neked is; úgy van, neked is édes atyámfia, meg nekem is, meg a harmadiknak és negyediknek is, — és így tovább, *mindenkinek!* Gondold csak meg, mily boldogság, mily öröm lesz az, ha elapnak rab szerkesztője szomorú fogságából kiszabadulva látni fogja, hogy a magyar nép szeretetét fényes módon kimutatta iránta, mert míg ő a sötétben siránkozott, addig a nép lapját jól elterjesztette, előfizetői számát megnégyszerezte. Meg gondolsz, nem fog-e ekkor repeső szívvél fölkiáltani: „*Nem szenvedtem méltatlanokért! Fájdalmaimért már itt kárpotolva vagyok! Légy áldott kedves jó népem!*“ Igenis, így fog fölkiáltani, mert látni fogja, hogy a nép, melyért szenvedett, méltó szeretetére. S mennyire edzi ez meg szívet, mennyi lelkesedést önt ez keblébe! Ha eddig is gyönyörrel és örömmel küzdött a népért, nem fog-e ezután még lelkesedettebben küzdeni?

Meg mernéd-e tehát ezután tenni, hogy csak másra hagyd az előfizetők gyűjtésének sz. kötelességét, magad pedig a kis ujjadat se mozdítsd meg ez ügyben? Vajjon lehetne-e téged a lánglelkű apostolok unokájának mondani ekkor? Megérdemelnéd-e a keresztény nevet? Az igazi keresztény ily lomha, ily renyhe, ily petyhüdt, ily közönyös nem lehet. Ha te ilyen vagy, nem is vagy igazi keresztény. Csak bitorlod e szép nevet. Az igazi keresztény lelke láng, mely élénken lobog minden magasztos, minden szent ügyért!

Föl, föl, föl tehát mindnyájan a szent munkára! Föl férfiak, föl nők, föl ifjak, föl öregek, föl szegények, föl gazdagok! Föl, föl, föl mindnyájan! Széledjünk el az egész országban, menjünk be minden házba és lelkesítsünk a „Magyar Néplap“ mellett. Ne találjon nyugtot senki, amíg a maga három uj előfizetőjét meg nem szerezte.

Meg kell mutatni a silány liberalizmusnak, mely a kereszténység ellen adáz harcot indított s Krisztus Jézus egyházát vad gyűlöletében el-

törölni szeretné, meg kell mutatni neki, hogy még keresztények élnek itt s a gaz szándék nem vihető oly könnyen keresztül. Éppen mivel e lapocskát is kiirtani próbálta, éppen azért mi meg annál jobban terjesszük, csak azért is ismertessük meg mindefelé, gyűjtsünk uj megrendelőket, vigyük be *minden házba, minden családba*, hogy e lapocskának áldott keresztény szelleme érvényesülhessen mindenütt s ennek helyes utmutatása szerint igazodhassék az egész óriási keresztény tábor.

Lássuk, kik az erősebbek: a keresztények-e, vagy a liberálisok?

Mi vagyunk többségben, mi vagyunk szellemi fölényben is, sőt az Isten segítsége is a miénk s még se bírnók az ördög pokoli bandáját szétugrasztani?

Dehogy nem! Csak legyen minden keresztény becsületes keresztény s tartson össze.

Itt az utolsó óra; ha még most se ébredünk, akkor jojcakát nekünk.

De én bizom a magyar népben; bizom keresztény testvéreimben. Hiszem, hogy a lomhaság korszaka elmúlt s végre már valamennyien megésszük kötelességünket.

S ébredésünk legkétségtelenebb jele az lesz, ha a liberalizmus rettenetes rémét, ostorát, a „*Nagy Magyar Néplapot*“ jól elterjesztjük, minden egyes házba bevisszük.

Áldja meg az Isten azokat, kik e szent ügyben fáradságot nem ismerve, szívesen megteszik azt, ami testi lelki erejüktől csak kitelik.

Barátaim, testvéreim, magyarok és keresztények! terjesszük a „*Magyar Néplapot*“.

Dr. Bakonyi Elek
ügyvéd.

POLITIKAI HIREK

Néppárti gyűlések. Három helyen tartott a néppárt szervezkedő gyűlést: *Mosonyban a néppárt jóváhagyott alapszabályokkal megyei kört alakított*, mely körül kétségkívül *Battyányi József* grófnak van legfőbb érdeme. Az ünnepies megalakulás f. hó 10-én ment végbe Mosonyban. A megye legnagyobb vendéglőjének udvarába gyűltek a független katolikusok elemei, hol a tuzlelkű vezéren, gróf *Battyányin* kívül, *Zichy Nándor* és *Eszterházy M. Mór*icz grófok, *Bobleter, Haydin* ügyvéd, *Rakovszky* kamarás stb. tartottak nagyhatású beszédeket. A gyűlés elhatározta, nyugodt méltósággal követelni vissza a katolikusok jogait; megvédeni mindenki számára a lelkiismereti szabadságot; megtartani a keresztény magyar nép számára ezt a földet és a szabad alkotmányt. E gyűlésnek amaz egyhangú proklamációja, hogy a néppárt minden vallás- és nyelv-

különbség nélkül a magyar polgárok javainak előmozdításán iharadozik, igen jó hatást tett a dunántúli protestánsokra is.

A Trencsénmegye területén fekvő *Visnyove* lelkes csatlakozását plébánosa utján jelenté a néppárthoz.

Sárosmegye Girálti választó kerületében e hó 3-án alakult meg a néppárt s ezzel teljesen megrontá Apponyi pártjának kilátásait, mely párthoz a nép mindaddig ragaszkodott, míg annak elnöke Horánszky ki nem jelenté, hogy a sérelmes egyházpolitikai törvények eltörlését a nemzeti párt nem követeli.

E néppárti gyűléseket a napokban újabbak fogják követni Győrben, Vasvárott, Pécsen, Kassán, Sasvárott, Zalaegerszegen stb. S erős a remény, hogy mint Sárosban, mindenütt csatlakoznak hozzá a protestánsok is.

Román Miron pásztorlevele. *Román Miron* gör. kelet metropolita az egyházpolitikai reform végrehajtása tárgyában pásztor levelet bocsátott ki, hangjára nézve megegyezik akatholikus püspöki kar pásztorlevelével. A metropolita figyelmezteti híveit, hogy az állami törvényeknek engedelmeskedni kell, de egyuttal hangsúlyozza, hogy ez nem abszolvál az egyház iránt való köteleességtől. Különös súlyt helyez a metropolita arra, hogy a felek a válópörök polgári elintézése után forduljanak a konzisztóriumhoz. Végül a görög keleti román egyház feje felelőssé teszi a lelkészeket azért, hogy a hívek a vallástól az egyházpolitikai törvények hatása alatt el ne idegenedjenek. A pásztorlevel egyszeri egyházi kihirdetést követel s inti a híveket, hogy gyermekeiket *csakis egyházilag szokásos névre kereszteltesék.*

A választási jog elrablása. Gömbölyű fiú Bánffy miniszterelnök, mikor a multkor a pénzügyi bizottság egyik tagja a sarokba szorította, és nem bujhatott ki a felelet alul, hát ugy hasból azt hazudta hamarosan, hogy alaptalan rágalom azt mondani, hogy a választók névjegyzékének összeírásánál törvénytelenések folytak volna le. Alig hazudtatott azonban általa, máris megcáfolja *Várkonyi* levelezőnk, a higvelejű zsidó barát humbug kijelentését. Várkonyban ugyanis felszóltak 7 gazda választási joga mellett, akik 8—9 kat. hold földet birnak s mégis elutasítottak; (mert tudják, hogy becsületes ellenzékiekre akadnak bennük.) Ellenben 7 egyénnek meg választási jogot biztosítottak, a kik ugyan vagyontalan munkások, de liberális uradalmi munkások, akik majd tolják a kormány szekerét. A jogtalanságba a jegyző is, tág lelkiismerettel vezetett pennájával játszott bele. Érdekes, hogy a munkásoknak cifra uradalmi mellékneveket adtak (főgépész, mű malmi ellenőr vagyis helyesebben: mázsáló munkás.) Hja ez Bánffy által igen természetesnek találhatik.

A főrendiház ülése.

Megtörtént. A főrendiház is keresztül taposott a keresztény Magyarországon, szent István koronáján, az alkotmányra lehelyezett királyi eskün, a népek jogain. Értsd magyar, nem az egész főrendiház, csak *hét* többség. Ezeket a többségbe billent urakat alattomosan, ravaszán juttatta a főrendiházba a kormány. A lutheránusok, hiven Luther Márton és Bóra Kata szelleméhez, csak azt nézték, hol lehet több koncot várni. A kilátás most a kormányznál van, egyszerre átesaptak a vak negyvennyelcből a kormányhoz. A katolikus javakra sanditanak. Majd hoppra esnek szörnyűségeken. Most azonban foglalózzunk ama bizonyos „*többség*“ működésével.

A főrendiház e hó 21-ki ülésén taposott rá az üdvözítő Jézus Krisztus szent testére, azzal, hogy a vallásfelekezettlenségről szóló törvényjavaslatot *hét szótöbbséggel* elfogadta. A főrendiház a nagyobb rész fölött napi rendre tért, csupán azokat a szakaszokat vették tárgyalás alá, melyekre nézve a zsidózsirral bélelt országsház és a főrendek között nem volt egyetértés. Az első vita a felekezettlenséget megengedő szakaszról folyt le. A nép vezére, a kath. vallás hű bajnoka, kit nem alacsony érdekek vittek harcba, *Zichy* Nándor gróf, követelte, hogy a felekezettlenséget megengedő rész töröltessék. Vele szemben a zsidó érdekek csé'édje, *Wlassich* kultuszminiszter, bizva az összecérszakolt többségben, felhívja a rendeket, fogadják el *Zichy* ellenére a javaslatot. Elrendeltetvén a névszerinti szavazás, *118 szavazattal 111 ellenében*, tehát *hét szótöbbséggel* a javaslat elfogadtatott. Ezután néhány paragrafust vita nélkül fogadtak el. A 25-ik §. tárgyalásánál, mely az áttérhetést kölcsönösen megengedi (kereszténynek zsidó vallásra vagy viszont). *Zichy* Nándor hatalmas beszéddel korbácsolta fel a honáru'ok lelkiismeretét. Ő sohasem járul, — ugymond — ahhoz, hogy a ki egyszer megkereszteltetett, áttérjen a zsidó vallásra. Az egyház tanítása szerint a kereszténység eltörülhetlen nyomot hagy az ember lelkén. Keresztény ember nem szavazhatja meg a szakaszt. A ki megszavazza, az nem keresztény, az megtagadja hitét, azon csak sajnálkozni tud. *Ha e szakasz törvénygé válik, Magyarország megszűnik keresztény ország lenni.* (Zajos e'ejzés az ellenzéken.) Követeli, hogy töröljék ezt a szakaszt. *Wlassich* szegyenkezve mentegette a zsidó milliók vívmányát, azután sietett szavaztatni, nehogy a megvesztegetett többség magához térjen. Itt is megtörténvén a szavazás, *hét szótöbbsége* hoztak össze. *Zichy* Nándor még egy javaslatot tett, hogy megkeresztelt gyermek, nagykorúsága előtt ne lehessen zsidóvá. Ezt is leszavazták. De leszavazták volna magát az Üdvözítőt is, és megszavazták volna akár Magyarország végpusztulását is, ha rajtuk áll. No hiszen majd olverik rajtuk a port a „Néppárt“ vezérei, csak te légy kitarító magyar nép.

Országgyűlés.

Október 22. Emilitettük a multkor, hogy elnapolták a tárgyalást s azt a zöld határozatot hozták, hogy a 22-ki ülés napi rendje a következő nap napi-rendjének megállapítása lesz. A hosszú szünet alatt Zégrabban történt *valami*. A horvát deákok elégették es megaposták a magyar zászlót, amiért a magyar vasuti munkások igaz, hogy eldönggették a ficsurokat, de a mi szent lobogónkon ott is megese't a gyalázat. Ott volt *I. Ferencz József* is. *Bánffy* ment le vele, akinek el kellett tűrni a szegyet, hogy a király után a legutolsó kocsiiban egy hadsegéddel kellett kullognia, holott a horvát bannál szörnyen disputált, hogy így, ugy, ó meggy a királlyal. Igaz, hogy megillette volna, de hát tudják ám, hogy *kivel*, *mit* lehet csinálni. Alig, hogy a horvátok elégették a magyar lobogót és meggyaláztak bennünket, *negyednap diszpolgárrá választották Bánffy Dezsőt Zégrabban.* Ezt nem az esze, hanem a rosszakarata csinálta. Ezért kapott ki *Ugron* Gábortól a parlamentben az egész vadliberális hazaáru'ó banda. Alig hogy megnyitották az ülést, hízó *Szilágyi* Dezső vadliberális zsirtömeg elnökle, jobban mondvá erőszakoskodása alatt, a derék ellenzéknek első dolga volt a pupáku'ul szerzett horvát diszpolgárságért irtóztatós gu-

nyos lármával megzsivó"-zni Bánffy (zsivó horvátul annyit tesz, hogy éljen). Azt sem tudta, hogy hova bujassék általa. Azután jött az ellenzékől egy kemény támadás a zászló sértésért. Beszolt *Kossuth* erenc (mint képviselő életében először) *Beöthy* Ákos, *Helty* Ignác, *Madarász* József, de az ellenzék csillaga, *Ugron* Gábor emelkedett ki magasan a szónokok fölött. Ugy agyon verte a hazaárulókat, hogy kekütek, sáppadoztak bele. Szilágyi azonban védte pajtasait és egyre azt hazudozta, hogy ma nem a zászlósértés, hanem a másnap ülés napirendjének meghatározása van napirenden. Ezzel akartak kibujni a válasz alul. Kitért erre a háboru. A jobbpart sáppadozott, a balpart magánkülvül volt ekeseredésében. Végre a szolgalelkű többség, Bécs eselédjei leszavazták az ellenzékét. Ezután *Apponyi* Albert gróf interpellációt nyújtott a házhoz a zágrábi események tárgyában. *Olay* Lajos meg arra nézve interpellált, miért volt olyan brutális a rendőrség a pesti egyetemi ifjakkal szemben, akiket szétvert, bekísért és bántalmazott, mert a magyar lobogó mellett tüntettek. Hiába bizonyították, (a miniszterelnök nem is felelt) a belügyminiszter a rendőrség nevében mindent letagadott. Pedig világos volt a rendőrség gyalázata, hisz három egyetemi ifjut börtönbe vitt. *Perczel* mégis letagadta. Ilyen banda viszi a mi nemzeti ügyeinket. Szegyen, gyalázat. Az ülés azzal oszlott fel, hogy másnap nem a meggyalázott lobogó, hanem a budapesti törvényszékre vonatkozó javaslatot tárgyalja. Ehhez nincs szavunk. Rád bizzuk olvasó az ítéletet.

Az életbeléptetés.

A farmatringos hűhó sehogy se akar szuperálni. Ahelyett, hogy a nehézségek fogynának, napról-napra szaporodnak. Ahelyett, hogy a nép megszokná az új rendet, az elkeseredés egyre terjed. A sok zaklatással torkig van már mindenfelé s pedig nemesak a közönség, de maguk a farmatringos tisztelletes atyafiak is, kik pedig ugyancsak tölték a liberális kormány kátyuba rekedt kordéját. Csak egyetlen ember örül az uj módinak, boldog *Spitz* Bernáth Palesztinából származott derék polgártársunk, ki az új kötéshez szükséges háromszintű stólat szállítja. Ő nem győzi áldani Szilágyi találmányát, mely neki oly pompás rebachot juttatott. Rajta kívül azonban elégedett ember nincs e szép hazában. Igazolják ez állításunkat az alábbi újabb adatok:

Békésmegyében egyszerre öt anyakönyvvezető közönte meg a farmatringos dicsőséget és mondott le magas hivataláról.

Igalból azt írják, nem lehet vissza adni azokat a szidalmakat és átkokat, melyeket a hűhű somogyi nép az új törvények kifundálói fejéhez vagdal. Az anyakönyvi költségekre kényszerítés dacára se szavaztak meg egy krajcárt se.

Egyházas-Hetyén és Szovátán. valláskülömbőség nélkül az egész képviselő testület megtagadta az anyakönyvi költségek viselését.

Pétervásári képviselő testület semmi körülmények között se hajlandó az anyakönyvvezetésnek mintegy 80 frtra rugó költségeit viselni. Leszavazta azt az indítványt is, hogy az anyakönyvvezetés miatt felszaporodott teendők elvégzése céljából segédjegyzőt alkalmazzon.

Jaákon a jegyző látván a nép elkeseredését leköszönt a farmatringos méltóságról. A jaákiai az anyakönyvvezetői címert is megdobálták s most éjjel-nappal fegyveresen őriztetik az előljárást.

Török-Szent-Miklós jegyzője *Kuncze* Imre a képviselői gyűlésen kijelentette, hogy az anyakönyvvezetői és jegyzői teendőknek egyszerre, képtelen megfelelni. *Réthay* kanonok a képviselői gyűlésen meggyőzőleg fejtette ki a származható bajokat, ha a jegyző a közügyek vezetésétől a farmatring miatt elvonatik. A reformatusokból álló testület feliratot is intézett a belügyminiszterhez, hogy a jegyzőt anyakönyvvezetni nem engedi, a költségekhez többé nem járul hozzá, mert annak már eleget tett.

Csoór község (Fejérmegye) képviselő testülete e hó 14-én tartott gyűlésén *Fligler* György derék polgár indítványára kimondta, hogy a farmatringos hivatal költségeit nem viseli.

Bakony-Sárkányban *Sárkány* Benedek Géza ottani jegyző és anyakönyvvezető beadványt intézett a főispánhoz, hogy az anyakönyvvezetést fizetésért sem hajlandó teljesíteni.

Luzsnyán a jegyző — a ki most már úgy látszik azt hiszi, hogy ő a falu istene, — a községhez egy szigorú átiratot intézett, hogy három nap alatt a farmatringos hivatal költségeit teremtsék elő. A község azonban nem fizet, mert képtelen arra.

Barkán, Gömörmegyébe az anyakönyvvezető nem kapott helyiséget. *Senki sem engedte át a házat.* Egy tulajdonossal már meg is alkuotak, másnap azonban a házi ur már megbánta s nem adta oda. A közigazgatási bizottság hivatalos szemtelenséggel erőszakoskodott, s a szolgabírónak meghagyta, hogy építesse a község terhére megfelelő épületet a farmatringos számára. Ime a szabadelvűség jogtisztellete! (Éljen a kharmángy!) *Barka* község 70 házzal, 500 lakossal bír. Ez a község most teljesen elpusztul, nem bírja ki a költséget. De azért anyakönyvi hivatal boldogítja őket. Megjegyezzük, hogy a lakosság tulnyomóan protestáns.

Zomborban, az ott megjelenő „Bácska,” mely tudvalevőleg telivér mameluk lap, írja, hogy a farmatringos káplánok lemondása napirenden van. A cikket így fejezi be: „szóval, tarthatlan állapotok!”

Szászváron a templomtérré állt ki *Kovács* Pál segédjegyző hazudni a népnek. A néppártot támadta és a papi vagynon osztozkodott szörnyen. Először azt hitték, hogy bolond. Később azonban meg akarták döngetni s ha a segédlelkész meg nem menti, agyon veri a nép ezt a szamarat.

Hidegség és Homok népe már régebben többször lázongott a farmatringos káplánok ellen. Legutóbb az állami házasságot hirdető tábla eltűnt a község házaról s harmadnap találták meg összetörve a Fertő partján. A községbeliek fenyegetődzésére most éjjelenként négy tűzoltóruhás, dárdás ór strázsálja a drága kincset.

Nagy-Loóson alig hogy felakasztották a táblát, a nép fényes nappal menten összetörte, fölvagdalta. Most háromévi börtönnel fenyegetik a tetteseket.

Dőr községről hirdették, hogy az új renddel megvan elégedve. Igazolva is lett fényesen. *Pénzes* Mihály ottani lakos nem engedte a táblát a háza falára tetetni, sőt a községi irodára nézve is kijelentette, hogy azt irodának s nem vallást sértő anyakönyvi hivatalnak adta. Amint halljuk ezért meg is citálta a szolgabíró (jogtalan basáskodásból.) A dőriek október 14-én reggel letépték a hirdetősi táblát, a falu végén találták meg a foszlányait. Most azt is a strázsza őrzi.

Ujvideken *Srbanez* Mladen módos gazda ember beállított az anyakönyvvezetőhöz s bejelentette, hogy ő meg akar házasodni — de csak öt esztendőre. Csodálkozott mikor hallotta hogy az nem lehet. Ő neki, ugy-

mond, — úgy magyarázták a törvényt, s váltig disputált a farmatringossal, hogy ő hozott egy csinos lányt, adja oda öt évre, továbbat aztán majd meglátja merre fordul az ügy, kívánczik-e azután *szabad ember* lenni. Így magyarázzák a törvényt akár hányan.

*

Néphumor. A M. Á.-nak írják Vácáról; Vasárnap történt a váci országos vásár alkalmával, hogy *Bónis* kis-váci hentesnek a lova vízfordás közben a Dunának hús hullámai között lelte halálát. A Duna partján szállította a sintér a pórus járt táltos hült tetemét egy kis-váci fiakkere, melyet a közelben *talyigának* neveznek, megnyuzas és eltakarítás végett. A Dunán tíz-tizenöt káposztával telt hajó horgonyzott egymás mellett s az első hajóról, midőn a gyászmenet oda ért, egy hajós legény medveriasztó hangon rákiáltott a gyöpmesterre: „*Jelentsd be, hekás, az anyakönyvvezetőnek.*” A szárnyas ige, mint a madár ágról-ágra, szállott hajóról hajóra: „*Jelentsd be: el ne mulaszd bejelenteni, mert fizethetsz; — elveszik a diplomádat*, úgy bekasztálnak, hogy a kutya sem veszi ki a kenyeret a kezéből*” stb. stb. s a vásáros emberek dolmányáról a pilykék pattogtak le a nevetéstől. A sintér, aki sült német levén, magyarul nem ért, azt hitte, hogy valami órációban részesíti a hajók népe, jobbra balra bólingatott a fejevel s hunyorgatta zöld szemét. A paripa meg se moccant.

Elkeseredett anyakönyvvezető. Békésmegye egyik községében igen érdekes látványossága volt a lakosságának folyó hó 15-kének reggelén. Ugyanis a főutcának egyik legmélyebb árkában egy tisztességes ruházatu embert láttak feküdni, ki nem a legillendőbb körülmények közt kerülhetett oda, mert a ruházatán mutatkozó szennyfoltok erre engedtek következtetni. A járókelők csakhamar ráismertek *anyakönyvvezetőjükre* és kezdték találgatni, mi keserithette el emyire a derék férfit? De nem sokáig kellett találgatni, mert egy tréfás paraszt ember megfőjtette a talányt. Ugyanis, mint mondá, már fél hónapja, hogy az új házassági törvény életbe lépett s mégis csak egyetlen egy házasságkötés volt a fent említett anyakönyvvezető előtt s őt ezen egyetlen pár se hívta meg a lakomára. Valószínű tehát, hogy ezen lakomáért, hogy önmagát kárpotolja, elkeseredésben leitta magát a község legmélyebb árkának fenekéig, a honnan reggel a keltegetők ébresztették fel. Kár, hogy levelezőnk elfeledte megírni: rajta volt-e a farmatring a nemes férfin?

Két vőlegény — egy menyasszony. Hogy milyen félreértésekre vezet a polgári „házasság”-ról szóló törvény, ahhoz érdekes bizonyítékot nyújt a „*Westungarisches Volksblatt*”, mely legutóbbi számában a következő furcsa esetet adja elő: „A múlt pénteken este egy bányász jelent meg a brennbergi (Sopronm.) anyakönyvvezetőnél és jelentette, hogy el akar venni egy oda való nőt. Ki írja le az anyakönyvvezető bámulását, mikor másnap egy másik bányász jelent meg nála s *ugyanazon* nőt jelentette be menyasszonyának! Az anyakönyvvezető természetesen nem tehetett egyebet, mint megkérdezni a két férfinak boldog menyasszonyát. De ez még inkább összebonyolította a dolgot, mert a dupla menyasszony kijelentette, hogy ő neki mindegy, melyik legyen az ő férje a két kérő közül. Döntsön a törvény! Tehát így fogják fel az új törvényt! Mi csak azon csodálkozunk, hogy a nő nem választotta mind a két férfit.

A reformátusok és a néppárt.

Mit akar a néppárt? című kis könyvecskét adott ki a néppárt végrehajtó bizottsága, a melyről már lapunkban emlékeztünk. Ezen kis könyvecske alaposan cáfolja meg azon sok mindenféle rágalmat és hazugságot, melylyel a zsidók és a velük egy húron pendülő liberálisok a néppártot be akarják feketíteni. Aki azonban e füzetet figyelmesen végig olvassa, belátja, hogy a néppárt a nép javát akarja.

Igy történt a minap is egy előkelő református urral, ki egy társaságban igen gyalázólag beszélt a néppárttról. Midőn azonban ezt a társaság egy tagja meghallotta, a nélkül, hogy vele disputált volna, kihuzta zsebéből a „*Mit akar a néppárt?*” című könyvecskét s e szavakkal adta át neki: „Látom, uram, hogy a néppártot eddig csupán zsidóújságokból ismeri; legyen szíves ezt a kis könyvecskét átolvasni s azután itélni.” Két hét múlva a két református vallásu ur ismét találkozott. „Nos hát olvasta a néppárti kis füzetkét?” — kérdé az egyik. „Olvastam” — felelt a másik — s mondhatom, hogy az, aki írta, a népnek igazi jótévedje. Az Isten áldja meg érte! — folytatta tovább — hogy eddig a miniszterek, meg a képviselő urak mindennel törődtek, csak a szegény néppel nem, melynek verjétekkel keresett adójából huzzák zsiros fizetésüket. Most tudom csak, hogy aki ellensége a néppártnak, ellensége magának a népnek is; — mert a néppárt kivétel nélkül minden keresztény embernek, a katolikusnak csak ugy, mint az evangélikusnak és reformátusnak, egyetlen barátja s igazi jóakarója, s mert a néppárt azt akarja, hogy szeretett hazánk ne zsidó, hanem keresztény ország legyen.

Igy beszélt a két református.

Kedves magyar népem! Ha már református testvéreink is így gondolkoznak a néppárttról, nem tartoztok-e ti, katolikusok, hálat adni az Urnak, hogy megszánva a magára hagyott szegény nép sorsát, oly pártot támasztott, mely nektek, Isten adta derék magyar népek nemcsak anyagi sorsotokat igazán szíven hordja, hanem törvényes uton meg akar benneteket menteni ama sok zaklatástól, lóás-futástól, melyekkel a polgári házasság s az új anyakönyvek ő sze vannak kötte. S hogy ez csakugyan így van, azt legjobban megtudhatjátok azon kis könyvből, melynek címe: „*Mit akar a néppárt?*”

Mivel még igen nagy azon községek száma, melyekben ezen kis könyvecskét még nem olvasták, azért arra kérünk benneteket, hogy ha netán még nem ismeritek azt, kérjétek s ingyen fogják nektek megküldeni. Hogy azonban e kis, de hasznos könyvecskét minél többen olvashasátok, álljatok többen össze, s egyitek kérjen az egész község számára. A levelet, — ne pedig levelező-lapot, mert a levelet biztosabban megkapják — ily cím alatt tegyétek postára:

Nagyságos Molnár János urnak

Budapesten

Podmaniczki-utca 8. sz.

Bent a levélben tegyétek ki, hogy a könyvecskét kéri kérés polgár

1. melyik megyében
2. melyik választó kerületben
3. melyik községben
4. melyik utcában lakik?
5. Hol a posta?
6. Milyen nyelvű és hány könyvecskét kér?
7. Mi a neve a megrendelőnek?

külözhetik a napilapot, mert minden eseményről be fog számolni. Előfizetési ára „Mezőgazda nélkül:

Egész évre . . . 6 forint
Fél „ . . . 3 „
Negyed „ . . . 1 „ 50 kr.

„Mezőgazdával“ együtt, (a mely csak egyszer, a szombati számhoz mellékelve jön hetenként):

Egész évre . . . 7 forint 20 kr.
Fél „ . . . 3 „ 60 „
Negyed „ . . . 1 „ 80 „

A „Magyar Néplap“ egyszer megjelenő példánya, mint eddig:

Egész évre . . . 1 forint 80 kr.
Fél „ . . . — „ 95 „
Negyed „ . . . — „ 50 „

A „Magyar Néplap“ (egyszer hetenként) a „Mezőgazdával“

Egész évre . . . 3 forint
Fél „ . . . 1 „ 50 kr.
Negyed „ . . . — „ 80 „

A „Mezőgazda“ egyedül:

Egész évre . . . 2 forint
Fél „ . . . 1 „
Negyed „ . . . — „ 50 kr.

Kérjük a háromszori megjelenésre megrendelőket, mielőbb legyenek szívesek megrendelésüket eszközölni, hogy a megrendelések száma felől tájékozva lehessünk.

Tisztelettel

A kiadóhivatal.

TÁRCA

A magyarhoz szól az ének . . .!

Lelkesülten szól az ének,
Itt e földön élő népek:
— „Hol a kardod, hol, magyar?
Mellyel annyi bösz csatába
Győztél Isten igazába,
Vedd kezedbe vedd hamar!“

Sirva jő meg, bús a válasz:

— „Hol a kardom? Messze jár az!
Idegen föld vette meg.
Hitem, hazám védelmére
Nem vehetem, mert belőle
Rabbilincset vertenek!“

Aggódóan szól az ének

A keresztény magyar népek:
— „Pogányságtól vedd honod!
Mert ki Isten ellenére,
Rátipor az Ur hitére,
Mindörökre átkozott!“ —
Buskomor a válasz erre:
— „Felkelnénk mi szent hitünkre.
Ámde ama idegen,
Arulókkal egyetértve
Kardjainkat felcserélte
Kezeinken bilincscsel.“

Bátoritva szól az ének

Rabigába svjtot népek:
— „Tiltakozz hát ellene!
Hivatkozz az alkotmányra,
Esküre és koronára,
Mely a láncot levegye!“
Keserűen felkacagnak:
— „E tanácsot tarsd magadnak,
Költő álmu gyenge te!
Eskü szóra rátipornak;
Ha azt várod, a magyarnak
Soh'se nyil' meg börtöne.“

Haragosan dörg az ének

Bilincsbe vert szolganépek:
— „Tépjed ketté láncodat!
Szent hitednek védelmére,
Ős honodban újra élve,
Mint a multban, légy szabad!“
Jó a válasz lelkesülten:
— „Széjjel tépjük egyesülten,
Még a láncból kard lesz.
Sorba majdan karddal állunk,
Holt betűre már mi nálunk
Nem fog adni senkisé!“

Gelsei Biró Zoltán.

A menekült.

— Temetői életkép. —

A „Magyar Néplap” számára írta: Pálteleki.

Szakadatlanul hullott a hó. A sírok és a kereszték mind fehérek lettek a csillogó hópehelytől. A sirásó bosszusan dörögött. Nem tetszett neki, hogy vannak emberek, akik még ilyen hófergeteges időbe is belekiváncznak abba a fagyos gödörbe. Nagy bőrkesztyűs kezeit oda puffogtatta keresztbe a hóna alá. Ez a dolgos ember kályhája télen. Mikor ezzel készen volt, ledörgölte még a bajsza két végéről a jégcsapokat, azután folytatta a munkát. Annak a gödörnek készen kell lenni minden eshetőségre. Egy kis lány haldoklik a faluban. No meg a végrehajtó. Az első gondosan fogja elföldelni. Hanem a másikra olyan nagy fagyos göröngyöket gurít rá, hogy beszakad a koporsó oldala, csak ide kerüljön. Adja Isten minél előbb. Sokat megzaklatta, visszaadja a kölcsönt. Erre a gondolatra dühösen nyiszszantja ásóját a fagyos agyagföldbe.

— Gyere csak végrehajtó! Gyere!

Ilyféle biztatásokkal halad a munka. Egyszer aztán észébe talál jutni, hogy hátha meg talál gyógyulni az a végrehajtó. Bele vágja az ásót a fagyos agyagba. — „Olyan nincs!” Nagyon segít a csizmatalpjal az áson. Megfeszíti a nyelet, puff, eltörött. A hőzivatar felkavarodik, befúj a gödörbe egy csomó hódarát. Szeme szája tele lett a sirásónak. Kimászik a gödörből, azonközben váltakozva szítja a hóvihart, a végrehajtót meg az ásonyelet. Alkonyat van ugy is, ott hagyja hát a hideg hivatalt és elballag a temető elejére. Benyit a kisházba, meggyújtja a méceset, befűt a kályhába, fölteszi a délről maradt turós gombócot melegedni, mert az anyjuk vásárba ment. Addig is míg kész lesz a vacsora, előveszi a kapcsos bibliát és olvasgatja a mécs világnál.

„2. A' föld pedig vala ékesség nélkül való és pusztá, és setétség vala a' mélységnek színén, és az Urnak lelke táplálja vala a' vizeket.” Ezeket már ismeri. Sokszor olvasta, átforgatta Nehémiás, Jeremiás és Ezekiel proféták leveleit és megáll Pálnál. Fenn hangon olvassa a' kolossabeliekhez írt levelét. Lám végrehajtó, rád olvasott a proféta:

„25. A' ki pedig bosszút tészén, az ő bosszútételének jutalmát elvész: és nincsen* személyválogatás. 5. Móz. 10, 17.”

Abban a pillanatban kivágódik a szobaajtó. Puff! Bezuhanik rajta egy hatalmas alak. A cylinder kalapja oda gurul a sirásó lábához.

— Igaza van Pálnak. Segítség!

A sirásó megrettenve csapta össze a bibliát. Felugrott az asztal mellől és oda rohant a földről tápázkodó furcsa vendéghez.

— Kicsoda az Úr?

— Jaj ne kérdezze, csak rejtse el. Mentse meg. Üldöznek. Legyilkolnak. Hallja, hallja odakünn? Hova bujjak?

Odakünn hóropogás, futóléptek zaja és több ember szitkolódzása hangzott.

— Erre szaladt e!

— Miska ne sajnáld, szurd le a kutyát.

— Kerülj a temető végére, hogy meg ne szökhessék.

— Hűj, azt a rézfánfűtyölő arkangyalát a tentanyalójának, meghusángolom, ha a kezembe akad. Utána legények. Kézre a vasvillát.

— Megálljatok! Hát ha a sirásónál lesz. Bemegyek, de ott nyuzom meg.

A sirásó úgy kapkodta a fejéhez a két kezét, mint valami kaszás pók. A menekülő összeugrálta mind a négy sarkát a szobának, kétszer csuszott végig hason az ágy alatt. Mikor az utolsó szavak hangzottak odakinn, a sirásó egy jó gondolatra jött — megfogta a menekültet mikor épp harmadszor akart a kaszniba bújni és odaráncigálta nagy sebtibe a kamrába. Ott volt a földön egy avult, kopott, roskadt érckoporsó. A lakóját nem rég helyezték új koporsóba, ott lenn a grófi kriptába. A sirásó fölkapta a födelet és bele taszította vendégét a vén grófné koporsójába. Rácsuszította a födelet és visszaballagott a szobába. Elővette a bibliát s elmerülve olvasta Pál leveleit, mire bejöttek a legények.

— Adj Isten!

— Kendteknek is!

— Nem látott kee erre futni egy urat?

— Mit akartok vele?

— Az a mi dolgunk. Kee város embere, kee-nek az orrára nem kötjük. — Azzal aztán kettő elálta az ajtót két nagy vasvillával, a harmadik meg, egy husánggal nagy sebtibe összekutatott mindent. Az alatt a sirásó nyugodtan tovább olvasta Pál leveleit, mintha a legények szilajkodása, most már a kurta válasz után, mokaacsésá tenné őt az érdeklődésre. A legények miután mindent össze kutattak, nagy morogva loholtak el, leszurni azt a tentanyalót, ahol megtalálják.

— Adjon Isten! Engedelmet kérünk.

— Előbb kértetek volna. Jójeakát!...

A sirásó fülelt még vagy félóraig. Ki is nézett az éjbe, csendes volt minden. Gondosan bereteszelte az ajtót, azután fogta a méceset, meglátogatta a vendéget ott a kamrába. Lekapta a koporsó födelet. Ott feküdt meglapulva az üldözött.

— Elmentek? Tudakozta fojtott lélekzettel.

— Fölténfereghet az ur! — A vendég szót fogadott. Egész testében didergett a hideg kamra légtől, meg tán a félelemtől is.

— Éhes az ur?

— Nem ettem tegnap óta.

— Üljön hát ide a kályha mellé. — Szót fogadott a házigazdának, a ki az alatt két tányért rakott az asztalra. Csakhamar felmelegedett az „utas.” A sirásó oda ültette az asztalhoz. Ott párolgott a turósgombóc.

— Egyen az ur, de hát előbb mondja meg kicsoda?

— Szégyenlem.

— Hát miért üldözik?

— A mesterségemért.

— Hm, talán sintér az ur?

— Nem.

— Hát talán bizony hóhér?

— Még az sem.

A sirásó meghökkent. Azután komoly arcot öltve, tette kezét a vendég vállára.

— Nézze az ur. Én tudom ki az ur. De én nem vagyok bosszuálló. Isten oltalmazza, nem tehet róla. Én nálam meghuzhatja magát még a hóhérnál is borzalmasabb ember. Maradjon itt, egyen, igyon, holnapig nem leszünk ellenségek. Ha elment, folytatjuk a régi gyűlölködést. Csak el ne mondja senkinek, hogy az öreg sirásóval egy asztalnál evett. Pökje ki no. Ugy-e az ur az új adóvégrehajtó? He?

— Nem találta el. Annyi igaz, hogy az állam embere vagyok. (Ez katona szökevény.) Ide lettem küldve. Egy teljes napot utaztam vasuton, gyalog és kocsin, mire ideértem. Ki voltam éhezve. (Ez tanító.) Hogy a faluba beérkeztem, jelentkeztem a birónál. (Ez

hitelszövetkezeti igazgató.) Alig terjedt el a hirtelen, hogy itt vagyok, épp kiéhezett fogtam vacsorához, hát egy sereg szidalmazó, káromkodó ember jön az ablakom alá. Hirtelen egy kő zuhan az ablakom át az asztalomra. Rémülten jönnek, hogy meneküljek, mert agyon leszek verve. (Isten bocsássa meg neki, ez kormánypárti képviselő.) Akkor már az udvaron voltak. Az ablakon kellett kiugranom. Egész falu kergetett. (Mondom, hogy az.) És ha ön nincs, — most már agyon vagyok verve. —

— Nohát akármi az ur, megpihenhet az éjjel.

Az idegen bele szurta villáját a párolgó turós gombócba.

— Hát tudja miért üldöztek?

— Még gondolatban se.

— Én vagyok a faluban a polgári — anyakönyvvezető. — szolt és szájához emelte a gombócot.

A sírásó abban a pillanatban a szája előtt kapta le a vendég villájáról a gombócot, megfogta a nyakát, kinyitotta az ajtót s kipöndörítette az éjszakába.

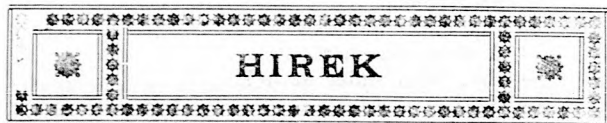
— Menj amerre látsz. Veled nem ülök egy asztalnál!

Az anyakönyvvezető kiesett a hóba s visszatámaszkodott bizonyára oda, a honnan küldték. A sírásó dörögve fogta a lapátot, rá kapart egy kis paraszat, szórt rá cukormorzsát és kifüstölte az érekeporsót, a kamrárt, az egész házat.

— Hej ha tudtam volna. . .!

Lepsényi fogadtatása.

Lapunk legutóbbi számába hiba csuszott be. Lepsényi nem a keleti pályaudvaron, mint jeleztük, hanem a nyugoti pályaudvaron érkezik meg (Vácikörut.) És pedig december elsején, vasárnap este fél nyolc órakor robog be az a vonat, mely Lepsényi Miklóst hozza. — Az ünneprendező bizottságba már igen sokan jelentkeztek. Az ülések lefolyásáról és a határozatokról hűségesen tért nyitunk lapunkban.

Kir. hercegnőből apátnő. Károly Lajos kir. herceg, Mária Terézia kir. hercegasszony, Ferdinand Károly kir. herceg, Mária, Annunciáta és Erzsébet kir. hercegnők jelenlétében Mária Annunciáta kir. hercegnő nemesalapítványi apátnővé lett felavatva Prágában. A fenséges vendégeket gróf Schönborn bíboros hercegérsek fogadta a pályaudvaron.

Kitüntetett zárdafőnök. A hivatalos lap a következő legfelsőbb királyi kéziratot közli: személyem körüli magyar miniszterem előterjesztése folytán Kozma Demeter szent ferencrendi zárdafőnöknek Deesen a lelkipásztorkodás, tanítás és hitoktatás terén szerzett érdemei elismerésül, a koronás arany érdemkeresztet adományozom. Kelt Gödöllőn, 1895 évi október hó 9-én. Ferencz József, s. k. Bárány Jósika Sámuel, s. k. — Melegen üdvözöljük a méltán kitüntetett gvardián urat.

Kérem Mikor e sorok t. olvasóink tudomására jutnak, akkor a kath. vallás védelmére indított harcnak fogoly vezére büntetésének mintegy öt hódoltságát már ki fogja szenvedni. Az egész keresztény magyarság tudja, hogy Lepsényi érdekében gyűjtést indítottunk s annak megkönnyítése céljából gyűjtő-íveket küldöttünk szét. E gyűjtő-ívek igen nagy része immár visszaérkezett hozzánk, azonban, még igen sok kint rekedt belőlük. Alázattal kérjük tehát mindazokat, akiknél ilyen gyűjtő-ívek vannak, sziveskedjenek azokat, bár mi csekély adomány-összegekkel kitöltve vagy akár kitöltetlenül is hozzánk visszaszármaztatni. Tisztelettel a „Magyar Néplap” szerkesztője.

Az erzsébetvárosi templom alapkövetétele. Budapest a szegényháztéren egy új katolikus templom épül. E hó 21-én az egyházi méltóságok, a közelet emberei és a király jelenlétében folyt le ünnepélyesen az alapkövetéletesi ceremonia. Rendkívül nagy tömeg nézte végig az ünnepségeket. A merre a király elhaladt valóságos zászlóerdő lengett. A templom falait Tóthfalusy plebános szentelte be. Az okmányt, amit lehelyeztek, a hercegprimás megáldotta s felhívta a királyt, hogy a szokásos három kalapácsütést tegye meg. A király helyt adott a felhívásnak, amely után sorra jöttek a főpapok és tábornokok a kalapács ütésekkel. Egy kínos jelenet is történt. Báró Fehérváry Géza honv. miniszterhez odalépett Desseufi esanádi püspök, hogy ő is tegye meg a kalapács ütéseket. Fehérváry hozzá se nyúlt a kalapácshoz s így felelt gunyosan: „Non sum dignus!” (Nem vagyok méltó.) Célozva ezzel arra, hogy a szentszék őt kiközösítette érdeme szerint. Az ünnepség a király éltetésével végződött.

Rituális gyilkosság Garam-Kis-Sallón. Nem régebben történt Garam-Kis-Sallón, hogy Balázs Juliskát, egy öt éves kis lányt a malmok alatt, a vízben, halva találtak. A nép között mindjobbban elterjedt a hír, hogy a zsidók vették vérért. A megsonkulva talált hulla nagy feltűnést keltett. A zsidó lapok tudósítói rögtön mentek a helyszínére s hamis tudósításokat küldtek szerte, hogy a kis lány bele fulladt a vízbe s hulláját a malom kerekéi csontoltatták meg. Azonban kiderült, hogy ez koholt hazugság, mert a kis lány körmei le voltak hasogatva, haja pedig a fejbőrrel lenyuzva, amint azt a zsidók szokták vallási vérvételeiknél a keresztény gyermekeken végrehajtani. Gyanus volt előttünk is, hogy a malom kerekéi le tudják a haját nyírni. Az ügygel mélyen hallgattak. Minthogy azonban a nép között határozottan el van terjedve, hogy a kis Julis a zsidóság áldozata lett, nagy lassudan megindult a vizsgálat, épp úgy mint a Tisza-eszlári ügynél. Most egy fővárosi napilapban megnyilatkozott az orvos, aki Balázs Julis hulláját felboncolta. Az orvos szerint „minden eshetősége ki van zárva annak, hogy a kis lány a vízbe fullt volna, ellenben kézzel foghatólag be van bizonyítva, hogy a szerencsétlen gyermeket meggyilkolták.” A zsidóság mindenképpen igyekszik a rávalló gyilkosságot eltusolni. Ha a kormány, az igazságszolgáltatás nem venné védelmébe alattomosan zsidait, ebből a bűnügyből derekas Tisza-eszlári eset kerekedne ki.

Áj! Váj! Az a gyöngyösi zsidó levelezőnk, aki titokban, lopva olvassa valamelyik gyöngyösi előfizetőnk lapját, e héten küldött levelével (minden héten ír) ugyancsak megdöbbentett minket, mert a levelében ismételtén fölhangzó „Áj, váj!” jaj-kiáltásokból következtelve, szegénynek meg kellett örülnie. S vajjon mi örjítette meg? Az, hogy legutóbbi számunkban Rothschild és Hirsch barókat „te”-nek mertük titulálni. Szegény, egyetlen zsidó levelezőnk te! Igazán sajnáljuk, hogy az esztelen politika a nagyra vágyás ördögének

uralmát oly szertelen módon elhatalmasította leiked fölött! Mert te tulajdonképpen nagyravágyásodnak vagy a bolondja és nem a miénk. Hiszen megszokhattad volna, hogy a magyar ember a zsidót soha se fogja másképp szólítani, mint: te Finkász, te Mozi, te Icig stb. Sőt tudom, hogy meg is szoktad ezt, de a Tiszakorszak dédelgetése folytán azt hiszed, hogy te vagy Magyarország ura. És látod ez a bal hit adott be szégyen eszednek. Mig beismerted, hogy mint kozmopolita fajnak meg kell lapulnod, addig kutya bajod se volt. Mióta azonban azt hiszed, hogy tied a hatalom és a dicsőség, azóta nincs nyugtod, azóta bogár motoszkál a fejedben. Légy magyarrá, légy hazafiúvá és keresztényné, akkor még kigyógyulhatsz bajodból. A liberális kormány hiába öltöztet föl téged akár királyi bíborba is, hiába ad neked diktatori hatalmat, azért te csak egy fölöltöztetett, de nem valóságos király leszel; azért te csak zsidó maradsz. — A Lepsényinek készítendő fényes és lelkes fogadtatástól is iszonyodol, mint a beteg a gyógyító szertől. Jobban teszed, gyere el e fogadtatásra, hatha oly erővel fog reád hatni annak fősége, hogy kigyógyulsz bajodból. Mert — aj, vaj! — az örültség nagy baj.

A pápa százezer aranya és a zsidók. Ő szentsége a római pápa, aki hála ég, friss jó egészségnek örvendő, nemrégiben kegyesen vette a hitbuzgalmat megnyilatkozását *Mária Terézia* főhercegnőtől. A főhercegnő ugyanis százezer arany kíséretében küldte hódolatát a pápának, mintegy néma jelül annak, hogy a megromlott korszak egynémely főhercegi bíborját nem szédít a vallástalanság örvényébe. Ez alkalmából a vadliberális kóser zsidó „Szabad Szó” című szennylap, melyről tudjuk, hogy annak idején mily zajt csapott a hír, hogy a „Pesti Napló” zsidó kollégájával együtt „Haas es Deutsch” milliomos zsidók vették meg örök áron, ez a rongy, irigykedve ordít és sérti a királyi házat a kegyes adományért. Az alacsony zsidó érdekeket ugyanis hazafias mezbe bujtatja és bigótnak nevezi a főhercegnőt, — aki, ha királyné lesz jövőben, nem sok reménnyel kecsegteti a házat e bigót adományával. Így ír ez a szennylap. Ha mi íránk más kérdésben hasonló sértő modorban, minket bebörtönözne a zsidó királyi ügyész. Persze a zsidó szenny lap azzal köti be az olvasó szeméit, hogy *Mária Terézia* miért nem adta azt a hazának, (tudniillik ennek az undok pióca zsidónak, vagy talán a „Szabad Szó” szenny lapnak, mert ma ez a „haza”!) Ennek ellenében zsidó foghagyma szagu dícsékedéssel ordít, hogy *Herz Fülöp* zsidó a *lipó-szent-miklósi* zsidó hitközségnek negyedik milliós örökséget hagyott. Összeröföntek a zsidók és szörnyen ujjongnak, most, hogy milyen rohamosan sikerül elfoglalni Magyarországot a zsidóságnak. Ha nem volna olyan ocsmány faj, mint amirő, megkérdőznék tőle, hogy miért nem adta *Herz zsidó* a f1 milliót a magyar hazának. Nem méltó ez a szenny lap a polmiára, nem is kívánjuk, hogy a hazának adjanak egy krajcárt is, mert drága lenne; csak azt kívánjuk, hogy amit már összeraboltak azzal takarodjanak ki más házat boldogítani.

Névhamisító banda. A Bánffy politika a világ összes zsidóságot lepipálta. A zsidóság ugyanis meghamisított már minden képzelhető dolgot, csak még a személyneveket nem (a saját nevét kivéve.) A Bánffy-uralom most megirigyelte a zsidók dicsőségét és üzleti nyereségét és nagyban hamisítja a becsületes polgárok neveit, korát stb., hogy ezen üzletből egy kis politikai tőkét csináljon magának. Hamisan állította össze a választói névlajstromokat. Mikor pedig ezt az adozó polgárok észrevették és ellene tiltakoztak: iratott egy

másik jegyzéket a főlshóalók meggyújtására. A megyei bizottságok megjelentek a főlshóalók jegyzőségi székhelyein és kiigazították a névjegyzékeket, a helyesbítést megmutatták a főlshóalóknak és eltávoztak. A székhelyen aztán állítottak össze egy lajstromot, mely sokkal rosszabb, sokkal hamisabb lett az elsőnél. Így *Ostiból* írja levelezőnk hogy mikor folyó hó 21-én megkapták a kiigazított lajstromot, szörnyűködve látták, hogy neveik el vannak ferditve, csúfítva és koruk önkényesen van megállapítva. Nos hát ez cudarság. Kénytelenek vagyunk azt hinni, hogy itt vagy gazemberek, vagy bolondok működnek. Mert aki kénytelen helyesen beírni vagy lemásolni egy értelmesen kimondott vagy eléje irt nevet, az nem lehet más csak gazember, vagy bolond. És ott *Borsody Gyöker* Ferenc helyett irtak *Borsody Bartos* Ferencet; a bemondott évszámnál 5—6 évvel többet vagy kevesebbet. És nem egy esetben, nem gyarlóság folytán, hanem igen sok esetben és szándékosan. Így mérgezik el az ugys beteg állapotokat, így ingerlik a jogára feltékeny magyar polgárt. Bá omisénfi uram! Az ilyen eljárással meggyökereztetett fa keserű gyümölcsöt fog ám teremni!

Statistika. A polgári házasság elől menekült: Galgócson 12 pár, Szajkon 5 pár, Fehér Gyarmat 1 pár, Nemetiben 2 pár, Nyitra-Ujlakon 16 pár, Kuttiban 5 pár, Ó Barsón 31 pár, Alsó-Sápon 5 pár, Körmendén 17 pár, Török-Sz.-Miklóson 28 pár, Karancsságon 6 p.

Megtérített cigányok. Horgos község katolikus papja, *Pakolicz* püebános, derek munkát végzett az elmúlt napokban. A község határában — írja a N. U. levelezője — három sátorralja cigány tartózkodott, amolyan nomád, felig-meddig pogány fekete sereg. *Pakolicz* sötéje közben egyszer a kóbor népség közé keveredett s akkor meggludta azt, hogy nemcsak, hogy olyanok vannak közöttük, kik meg a Miatyánkot sem tudják, de huszonegy moret egyáltalán nem tartottak a keresztényzala. A fekete népség ugyan azt állította, hogy ők tudnak imádkozni, de amikor *Pakolicz* egyiküket felszólította, hogy mondja el hát az imádságot, a következő ismeretes cigány hókusz pókuszt kapta felel tül: Deva *Mária* Adj kenyereket, Vagy kalácsot. Füstölt sonkát, Kapácsot. Hozott libát, Kővér kocát, A nyakára Arany marasocskát, Add uram Devla, De mi idjárt. — Ez a pogány korra emlékeztető állapot arra bírta *Pakolicz*ot, hogy a cigányság megtérítésén buzgólkodjék. Ettől a nap ő kezdve kijárt hozzájuk minden reggel és szóval, meg holmi kis ajándékkal s enivalókkal rávette őket, hogy megtanulják a Miatyánkot. Lassankint bevezette őket a kereszténység alapismereteibe s a napokban azután megkeresztelte a huszonegy pogányt, maradt cigányt, akik között gyermek, ifju, sőt öreg ember is akadt. A huszonegy more lelki megváltása reggel nyolc órától délután két óráig tartott. Ezzel azonban nem fejeződött be a térítés munkája. Meg azt is megtették az új keresztények, hogy azok, akik vadházaságban eltek már évek óta, megáldatták frigyüket a püebános által. Mindezek végeztével *Pakolicz* az új katolikusok keresztüzőivel együttesen megvendégelte a megtérteket, akik annyira megváltoztak, mintha nem is cigányfajtából valók volnának.

Adakozások.

Lapunk főszerkesztőjének: *Lepsényi Miklósnak* sajnálatos elítélteése által fölmerült költségek viseléséhez adományainkkal járulni szivesek voltak:

Kecskemét Hegedűs Mihály gyűjtése: Kalocsa István, Marton Lászlóné, Kovács Imre, Tóth János és neje szül. Mészáros Etel 1—1 frt, Szabó István, Kis Anna, Kocso Erzsébet, Vincze Teréz, Hegedűs Pál, Szabó István 50—50 kr., többen 1 frt 25 kr. továbbá Latos József 60 kr. s gyűjtése: Máté Ferenc 50 kr., Faragó Anna 40 kr. összesen 10 frt 75 kr. Maklár, ngos s idő Balázs Ferenc kanonok ur 5 frt. Vác Bedecs Mihály 1 frt.

A beküldött kegyes adományokért, nem különben a hozzánk intézett rokonszenves részvevő sorokért szent ügyünk drága vértanújának nevében legforróbb köszönetünket nyilvánítjuk. Áldja meg az Isten a kegyes adakozókat az ég és föld minden áldásával!

Sz. Demeter vértanu.

Október 26.

A gazdák, főképp akik juhászt tartanak, kalendáriom nélkül is tudják, mikor van Sz. Demeter napja. Ekkor szoktak a juhászok váltakozni. Ez az ő „új évük.”

Nem ismeretlen tehát e név előttünk. A keresztség szentségénél azonban még se igen választják e nevet a keresztelendő számára; pedig Sz. Demetert mi magyarok, hazánk védőszentjei között tiszteljük. Bizony bizony több figyelemmel lehetnénk iránta. De hát ugyebár úgy vagyunk, hogy a szokatlanabb, a kevésbé használatos nevektől idegenkedünk, hanem, ha János volt az apa, hát legyen János a fia is. Ugy gondoljuk, ha az apa megélt e névvel, megélhet vele a fia is. Ugy vagyunk, mint keresztelő sz. János születésekor a rokonsága. Nevet kellett adni az új szülőtnak. Az anya, sz. Erzsébet, azt mondta, János legyen a neve. A rokonság azonban azt vetette ellen, hogy ilyen nevű nincs a rokonságban, neveztesék azért úgy, mint atyja: Zakariásnak. Végre az apa döntött és a fiúcska János nevet nyert, amint azt Zakariásnak az angyal, Gábor főangyal kijelentette.

Igy vagyunk, hogy ragaszkodunk az ősi nevekhez. Helyes! ne is igen változtassunk a régien, se a néven, se a jó erkölcsökön, se a szentségeken, már mint teszem azt, a házasság szentségén, hanem maradjunk a régi mellett.

De hát már a keresztneveknél bizony nem árt, ha fordítunk egyet a soron. Mert lám baj az, ha egy családban két, három egy nevű gyerek van. Hát még, ha egy községben több egy nevű család van, amint, hogy ez rendszeren úgy is szokott lenni. Baj ez, mert pl. keressenek, Deák Jánost,

akár örökség, akár katonaság miatt. Deák János több van a faluban. Melyik az a sok közül? A zavar, az utánjárás, a keresés nagy, főképp, ha régebben elhaltól van a szó. Változtassuk a neveket, s adjunk két nevet vagy hármat az újszülöttnek és vége a zavarnak, vége a bizonytalanságnak. Adjuk annak a szentnek a nevét a gyermeknek, a mely szentnek napján az született, vagy megkereszteltetik s adjunk neki még egy más nevet is tetszésünk szerint mert hiszen, ha így a napi szent nevére is kereszteltetünk, akkor is megesik, hogy pl. Ferencz nevű apának, Ferencz lenne a fia is, mert Ferencz napján született vagy kereszteltetett; épp azért hát adjunk neki más nevet is és akkor megkülönböztettük a fiut az apától és elkerüljük a sok guny melleknevet: meg több védőszentet is nyerünk a család számára.

Ha nem tudnók, miféle szent napja ez, vagy az a nap; kérdezzük meg azt a lelkiatyától s azért mikor a gyermek megszületik, első utunk vele a templomba legyen. Kereszteltessek meg előbb, vezesse azt anyakönyvébe előbb a plebános és csak azután induljunk a polgári anyakönyvvezetőhöz, mert a gyermek tulajdonképen a keresztség feladásakor kap nevet. Ne előzködjünk azért azzal a polgári anyakönyveléssel, mert könnyen megeshetik, hogy az anyakönyvelő csak egy nevet jegyez be, a gyermek pedig a kereszteléskor két, három nevet nyer. Ez ugyan magában véve még nem lenne oly nagy baj. Nagyobb baj ennél azonban az, ha azt a gyermeket majd nem azon a néven hívják, amelyiken a polgári anyakönyvbe van bevezetve, hanem azon, a melyiken csak az egyházban van feljegyezve.

De térjünk a dologra!

Sz. Demeter Thessalonikában született. Szülei előkelők voltak.

Mint ifju tehetsége, tudománya, jámborsága által társai között kitűnt.

Mint férfi okossága, nyájassága, előzékenysége, nemes jelleme, a hadügyben való otthonossága tiszteltté tették nevét.

Maximián császár hírül vévén Demeter kiválóságát, őt Görögország helytartójává tette.

Demeter, mint helytartó, nemcsak a császárt, hanem Istent is szolgálta. A keresztény vallást terjesztette. Krisztust az ő alattvalóinak hirdette. E bátor hithirdetés miatt azonban a császár maga elé idézte Demetert. Nehezére esett a császárnak, hű és ügyes emberét a kintpadra vonatni. Tusakodott is önmagával. De végre is a keresztény vallás gyűlölete kerekedett benne fölül, Demetert börtönbe vetette. Hosszab időn át ott is hagyta, remélvén, hogy Demetert a börtönnel hitében megingatja. Demeter azonban a bebörtönözést nyugodtan, sőt örömmel tűrte. A

szenvedésektől, kinoktól nem félt. Ellenkezőleg attól tartott, hogy nem fogják eléggé kinozni.

Amíg Demeter a börtönben sinylett, az alatt Maximian gladiátor (viador) játékot rendeztetett.

A gladiátorok játéka abból állott, hogy két férfi számos néző jelenlétében egymással birokra, kell majd karddal harcol egymás ellen, még pedig életre halálra. Egyiknek ott kellett meghalnia.

Volt a császárnak egy kedves küzdője, viadora, aki igen ügyesen harcolt és a küzdő terről rendesen mint győztes távozott. Liének hívták.

A császár által rendezett viador játékon Lie, mint egyébkor, egymásután győzött.

Igénytelen ifju lépett végre a küzdő térre. Nesztor. Összecsapott Liével és Liét legyőzte. — Lié meghalt. A császárt ez fölötte bántotta és elkedvelenitette.

Tudakozta az ifju Neszortól: Mikép győzhette le Liét! Nesztor bevallotta, hogy a keresztények Istenének segítségével győzött, hogy ő ugyanis Demetert a börtönben meglátogatta, és magát imádságaiba ajánlotta. Demeter a kereszt jelével megjelölte az ő homlokát és mellét és megjövendölte neki, hogy Liét le fogja győzni. Tudtára adta azonban azt is, hogy Krisztus vér-tanujává lesz.

Maximian, amint ezt meghallotta, Neszort azonnal saját karójával végezte ki. Egyúttal a börtönbe is küldött, hogy ott Demetert szurják le.

A császár parancsa teljesedett. Demetert leszúrták. Demeter jámbor lelke Istenhez szállt. A keresztény Demeterteltemették. Tiszteletére Theszalonikában, majd később Szerémben, Leoncs, Illyria helytartója, mint aki Demeter közbenjárására visszanyerte egészségét, szép templomot építtetett.

Sok csoda történt sz. Demeter segítségével. Azt írja róla életirója, hogy nem volt betegség és nem volt oly hatalmas az ördög, hogy általa azonnal le nem győzetett volna.

Demeter katona, helytartó, tehát a hatalom embere volt. Hatalmát Isten dicsőségének előmozdítására használta fel, pedig nem volt p.p., hanem világi ember és oly időben élt, amikor az igaz Istent említeni, a keresztény vallást terjeszteni, bűn számba ment.

Hatalom emberei, mire használják fel manap hatalmukat, már mint a világi hatalmat? Isten dicsőségének előmozdítására? Szó sincs róla. Hiszen uton utfélen a vallás ellen, Isten ellen törnek. Nem-e? Hát az ugynevezett „polgári házasság“ törvénye, meg a vallástalanság javaslata, nem a vallás ellen tör-e? A tanácskodó szolgabírák, mikor hatalmukkal visszaélve, a bírakra keményen ráparancsolnak, hogy az ugynevezett „polgári házasság“ ellenzőivel, már mint a papokkal, ne merjenek tartani: nem a vallás ellen törnek-e? —

Sz. Demeter megszabadulhatott volna a császár büntető ítéletétől. De akkor hitét kellett volna megtagadnia. Ő azonban inkább akart a börtönben sinyleni, mint Krisztus ellen cselekedni, mint a bűnben részes lenni.

Keresztény hívek, keresztény bírák! Nehéz a ti helyzetetek a mai szomorú világban. Nehéz a helyzetetek az erőszakoskodó, tulkapó hatalommal szemben, vallásotok miatt bizony nem egyszer méltatlanságot kell szenvednetek. Hányszor rendelnek be, hol e miatt, hol a miatt, vasárnapi napon délelőtt hivatalukba. Ti ei is mentek, mert ha nem, hát bírságot vetnek ki reátok.

Rendén van-e ez? Titeket vásár- és ünnepnapon az Úr Isten a templomba rendel. Nektek akkor halálos bűn terhe alatt köteleességetek sz. misét hallgatnotok. — Ti pedig megvetitek az Úr Istent, kutyába se veszitek a lelketeket, Isten szeretetének elvesztésétől nem féltok. Nyiljak már egyszer ki a szemetek. Ne legyetek alattomos hittagadók. Valljátok már meg egyszer bátran a hiteteket. Mit ragaszkodtok annyira ahhoz a bírói pálcához? Nem gondoltok-e rá, hogy az Úr Isten épp e bírói pálcával fog majd az istentelenkedésben, vallástalankodásban való részességetek miatt rajtatok végig subintani.

Egyik-másik bíró már alig várta, hogy azt a farmatringos fekete táblát, a melyet egyes községekbe szamarakon hoztak be, s melyre vonatkozólag egy valaki találóan azt jegyezte meg, hogy ime „szamarak hozták be hozzánk a polgári házasságot,“ hogy mondok ezt a számár farmatringos fekete táblát kiűzhesse a háza falára.

Ej ej, hát annyira elkorcsosodtunk, hát azt se vesszük észre, hogy az a fekete tábla csak olyan, mint az a bizonyos „vörös lámpa“ amelyet becsületes házra ugyan ki nem tűznek. Hát elfelednők-e, hogy az ugynevezett „polgári házasság“ IX Pius pápa szavai szerint, csak „gyalázatos ágyasság“, vagyis erkölcstelenség.

Hja persze persze, ha a táblát ki nem függesztik, akkor felfüggesztik a bírót hi atalától, vagy megbírságozzák. Ez pedig főben járó dolog ugyebár?

Azután egyik-másik a felsőbb hatalmi tulkapának engedve, a szolgabírói, a jegyzői nagy puffogatásoktól megrestenve, a választásoknál, már mint a megyei bizottságok és országos képviselők választásánál a hatalmi emberekkel szavaz. Számoljunk le ezzel is.

Azt mondják: a megyével, a kormányval kell tartanunk.

No persze, hogy azzal, mert hiszen attól kaptuk a farmatringot, meg a vörös lámpát, akarom mondani a fekete táblát. Hát hiszen, ha ezekért lelkesedel, ha ezekért élsz, halsz, akkor csak rajta, szavazz a megyével, meg a kormányval. De

ha hitedet szer ted, ha vallásodat becsüled, ha Istent is ismered, ha lelkedet az ördögnek eladni nem akarsz, akkor ne hallgass, sem megyei sem kormányi ijesztésekre, hanem a vallástalanság ellenővel tarts. Arról van már mai nap a választásoknál a szó: megvalljuk ehitünket avagy megtagadjuk. Kormányunk a vallási ügyeket tolta előtérbe. A választásoknak azért mai nap első sorban vallási jelentőségük van. Így kell tekintenünk azért azokat, mint a vallási megnyilatkozás idejét és módját.

Sz. Demeter, te nem féltél sz. hitünkért szenvedni. Többre becsüled a szenvedést mint a császár kegyét. Könyörülj értünk, hogy mi is bátor hitvallókká legyünk, készek a birságokra a börtönökre is!

Alakítsunk sz. Alajos társulatot!

Könybe láadtak szeméi az angyali ifjunak, sz. Alajosunknak, valahányszor a szent misén jelen volt. Könybe láadtak, főleg a sz. mise leglenyegesebb, legfőbb része, az urfölmutatás alatt.

Valóban különösen megható része is a sz. misének az Urfölmutatás.

Ekkor történik ugyanis, hogy a kenyér és a bor Krisztus testévé és vérvé változik. Ekkor történik, hogy Krisztus az ő isteni fölségét, az ő isteni dicsőséget a kenyér és bor színe alá rejtve, az emberek közé, az oltárra leszáll. Ekkor történik, hogy Krisztus a kálváriai keresztáldozatot megújítja.

A betlehemi istállóban és a kálvárián képzeljük magunkat az urfölmutatáskor; ott ahol Jézus a világra jött, az emberek közé lépett és ott, a hol a keresztre feszítettett.

Urfölmutatás van. Mária a kised Jézust Betlehemben felmutatja. Felmutatja, a szegény, egyszerű pásztoroknak, felmutatja az aranyat hozó tudós királyoknak. Hozzájuk hasonló szegénynek találják Jézust a pásztorok, náluknál alsóbb rendűnek látják a királyok. De leborulnak mégis előtte és imádják őt a pásztorok is, a királyok is. Imádják őt, Jézust, Isten egyszülött Fiát, a valóságos Istent.

Urfölmutatás van. Lelki anyánk az anyaszentegyház felmutatja Jézust a templomban a szent mise alatt. Kétszer mutatta fel Mária Jézust Betlehemben. Kétszer mutatta fel az egyház is Krisztust a szent misében. Felmutatja az egyszerű ostya alakjában, felmutatja az arany kehelyben levő bor színe alatt. Felmutatja a tanulatlan egyszerű népnek, felmutatja a tudósoknak, gazdagoknak, előkelőknek. Csak az ostya alakját, csak a bor színét látják a jelenlevők, de mégis leborulnak és imádják a kenyér és bor színe alatt rejtő ur Jézust, Isten egyszülött Fiát, a valóságos Istent.

Urfölmutatás van. A zsidók, a törvény emberei felmutatják Krisztust a Kálvárián, a kereszten, felmutatják az egész világnak, a hívőknek és a hitetleneknek. Ott állanak a hívők és meghatottan tekintenek Krisztusra. Ott állanak a hitetlenek is és gunyolják Krisztust. De ime, a nap esőtétedik, a föld megrendül, a sziklák ropognak, a templom kárpitja ketté szakad, a halottak feltámadnak, a gunyolódók ajkai elnémulnak, a megtérő bűnösök bánatos szívvel fordulnak Krisztushoz, meiluket verve mondják: Valóban az Isten Fia Ő.

Urfölmutatás van. Krisztus törvényes papja, az ujszövetség szöveggyűjtője felmutatja a szent misében Krisztust. Az oltár égő gyertyái, a karácsonyi éjt, a nagypénteki elsőtétedést hirdetik. Felmutatják Krisztus az egész világ előtt, bemutatják az egész világért. Az orgona, az ének elhallgatta néma csöndet a csengetyű szava szakítja meg. A hívők térdre borulnak, mellüket verve meghatottan mondják: Oh Jézusom neked élek, oh Jézusom neked halok, oh Jézusom tied vagyok élve és halok. Amen.

A „Jó Pásztor” prédikációs folyóirat XIV-ik évfolyamának első füzeté a következő tartalommal jelent meg: *Advent I. vers.* T. Pelikán Kr. — *Sz. Miklós ünnepére.* Babik Józseftől. — *A bold. Szűz szeplőtelen fogantatására.* Kudlik Jánostól. — *Advent II. vas.* † Kőrész Klementél. — *Advent III. vas.* Rathner Mihálytól. — *Advent IV. vas.* Epölvi Ferencétől. — *Karácsonyra.* Kudlik Jánostól. — *Sz. István vt. ünnepére.* Huttkay Lijóttól. — *Az év utolsó estéjére.* Illósvay Lajostól. — *Szentségimádásra.* Kovács Lajostól. — *Esketési beszéd.* Varga Mihálytól. — — — Ajánljuk a prédikációs vállalatot mint a Föld Klerus kedvencét. Régi ismerős, nem szorul bővebb ismertetésre és ajánlásra. Bizalomkeltés céljából elégséges egy levelezőpon megrendelni. Fizetés felénkint, ha úgy tetszik. *Ara egy évre 4 frt, félvre 2 frt, v. 16 sacram.* Megrendelhető csak ezen a címen: „Jó Pásztor”-nak Pozsony, Ferenciek.

„A katolikusok kötelességel az ugynevezett polgári házassággal szemben” címmel magyar, német és tót nyelven legközelebb egy füzet fog megjelenni, mely rövid, de kielégítő utmutatással szolgál a katolikusoknak a házasság körül. Miután ezen utmutatás szigoruan a püspöki körlevél alapján állítottatott össze és főgyházmegyei jóváhagyással bír, igen alkalmas a nép között való legszélesebb terjesztésre.

Ara egy postai küldéssel 5 kr.; 10 pld. 45 kr.; 50 pld. 2 frt; 100 pld. 3 frt 50 kr.; 200 pld. 6 frt 50 kr.; 300 pld. 9 frt 50 kr.; 500 példány 15 frt. Sacerdotibus in majori quantitate patentibus erga sacra (7 exempl. = 1 sacr.) Megrendelések Dr. Zelliger Vilmos káplán nevére címzendők Budapestre (Terézvárosi plébánia, VI. ker., Érsek utca 2 sz.)

A megrendelések eszközlése minél előbb kérétek!

A gonoszság kezdettől fogva kígyó képét szokta fölvenni, hogy magát fölismertethetné tegye. Tette ezt célszerűségi szempontból is, mert a kígyóbört szükség esetén könnyen le lehet vetni belőle könnyen ki lehet bujni. Még aztán a kígyótermészet is csak használhat neki valamit, mert a kígyónak még az se árt, ha egy darabot elvágnak belőle. Az újabb kor gonosz szelleme, a meg-

hamisított liberalizmus is kigyó képében áll előttünk mai képünkön. Ez a szellem fullánkjaival megnérgezett mindenkit, akihez hozzáférhetett s legutóbb a népet gyűrűzte körül undok testével, hogy agyonszorítsa. A szorongatott nép keserves jajkiáltását azonban meghallotta az oroszlán, mellette teremt, hatalmas karmait belevágta az alattomos ellenség husába s bár hogy öltögesse ez feléje mérgecs fulánkját, az oroszlán hamarosan el fog a kigyóval banni. — A képen látható kigyó alak a meghamisított, elzsidósított liberalizmust jelképezi, mely a valódi, az igazi liberalizmus tiszta lobogóját maga alá teperte és évek óta tartó gazdálkodása után a népet akarja most megfojtani. Ámde megjelen a néppártot jelképező hatalmas oroszlán, mely hamarosan el fog banni a piszkos testű zsidóliberalizmussal. Üdvözljük e sz. badiót, éltes-ük a derék néppártot!

A szerkesztőség üzenetei

B. J. Alsó-Ság. Nem huzták ki. Legtöbb két forintos nyeregményyel. — S. K. P. Család. Kör alakítása végett tessék utasításért vagy a budapesti kath. körhöz (Szerviták háza) vagy az országos néppárt körponti irodájához fordulni. — K. G. Győr Talán majd újévtől kezdve. De csak talán. — B. P. H.-M.-Vásár. hely. Mint mai számunk más helyén olvashatja, csak 1 frt 20 krajcárért rendelhető meg és pedig nálunk. nem sóskuton. — S. J. Lehet kapni, csak rendelje meg. De ne hozzánk írjon ám hanem az apát urhoz. — M. G. Pusztá-Fényő. Furesa, hogy az önök farmatringos papjának még a felek gyónására is kiterjed a gondja s utasítja azokat, hogy mielőtt nála megjelennek, gyónjanak meg. Ez egészen új valami. A jegyző ur talán így akarja elismertetni a felekkel, hogy a polgári összeboronálás szentségi házasság, melynek megkötése pillanatában a jegyeseknek kegyelem állapotában kell lenniök. Még utóbb új intézményt léptetnek életbe a polgári gyónást. Hát iszen szó sincs róla, gyónni üdvös dolog, de irodai házasság előtt azért csak azon esetekben gyónjanak a házassulandók, ha utána az esküvőig csak annyi időt töltenek el, amennyi szükséges ahhoz, hogy a jegyzőségtől hazamenvén, hétköznapi ruhájukat levethetik és ünneplő ruhába öltöztesse. — Sz. B. Fehérgyarmath. Tárgyhalmaz miatt nem közölhető. — T. J. Heréd. Azt a munkát nem ismerjük. — G. M. Sószahegy. óvakodjék tőle. — Sóskuti plebános ur írta s mikor Rómában elszavaltta sok nyelvű gyülekezet előtt, oly lelkesültséget keltett azokban is, akik a magyar nyelvet nem értették, hogy haláluk órájáig vissza fognak rá emlékezni.

Budapesti piac.

Hivatalos árak:

<i>Buza</i>	bánsági uj	78-82 klg.	6.10	6.20
—	tiszavidéki	78-82	6.10	6.20
—	pestvidéki	78-82	6.10	6.20
—	fehérmegyei	78-82	6.10	6.30
—	bácskai	78-82	6.20	6.30
<i>Rors</i>	—	70-72	5.50	5.60
<i>Árpa</i>	takarmány uj	60-62	5.15	6.40

<i>Árpa</i>	égetoi való	62-64	5.60	6.30
—	sörfözdei	64-66	6.90	8.00
<i>Zab</i>	—	6	—	—
—	uj	39-41	5.80	6.10
<i>tengeri</i>	bánsági uj	75	5.60	6.00
—	másnemű uj	73	5.20	5.40
<i>Köles</i>	uj	—	5.25	5.75
<i>Repce</i>	káposzta	—	9.40	9.50

Lisztüzlet. Árak:

Sz.	0	1	2	3	4	5	6
frt	12.40	11.80	11.10	10.70	10.30	9.70	8.70
	7				F	G	korpa
	8.10	6.70			4.70	4.50	

100 kilonkint, önsúlyt tiszta súlynak értve.

Zöldségüzlet. Pozsonyi petrezselyem 7.— frt, pozsonyi sárga répa 4-6 frt, budapesti sárgarépa 4-6 frt, vöröshagyma 6-9 frt, sárga makói hagyma 5-8. kr., foghagyma 15-35 frt, sárga burgonya 3.—4 frt, rózsaburgonya 3.—4 mind métermázsánkint. Zeller 6 frt, párnagyma — kr. céklarépa 80-150 kr. fekete retek 60-180 frt, kalaráb 6-20 frt. kelkáposzta — frt, fejes káposzta 10-11 frt. vörös káposzta 13-15 frt, mind 100 darabonként. Kakukfű 100 cs. — kr., kapor 6 csomó 20 kr. torma 100 drb. 10-20 frt, metélőhagyma 1 — kr., zöld petrezselyem 15 cs. —10 kr., laboda 1 kosár 80-180 kr. kelbimbó 1 csomó — frt, madárbegy — frt, vörös saláta 1 cs. — kr, Karfiol darabja — kr, paradicsom 100 drb. 50-1 frt. fejes saláta 100 darab 40-60 kr., carotta — kr., hónapos retek — kr, sóska — kr., bab 1 kiló 1.20-1.60 kr., borsó 1 kiló 20-30 kr., spárga 1 kiló 80.—1 frt, spárgatök 1-1.50 kr., uborka 1 drb 30-50 kr., korai kel 2-3 frt.

Baromfi és tojás. 1894-es levestyuk, sütni és becsinálnak való csirke 1.25-1.35 frt, 1895-ös csirke 70-1.40 frt, 1894-es kövér lud 5.—6.—frt, 1894-es husos lud 2.00-2.30 forint, 1894-es husos kacsa 1.—1.70 frt, kappan 2.—2.40 forint, pulyka 2.70-3.— forint, 1895-ös liba 2.40-3.— frt, 1895-ös tömött liba 4.00-4.40 frt párja.

Vetőmagvak. Lóhere 66-70 frt. Lucerna 48-52 frt. Műhar mag —25 frt. Tarlórépa — frt, hajdina — forint. Őszi borsó — frt. Bükköny — frt. Baltacim — frt.

Kőbányai sertésvásár. Hizott sertés-árak:
 I. Magyar elsőrendű: 1. Öreg nehéz (páronkint 400 klgramon felüli súlyban) 35-38 kr. — 2. Öreg közép (páronkint 300-400 klgr. súlyban) 35-36 kr. 3. Fialat nehéz (páronkint 320 klgron felüli súlyban) 40-41 kr. 4. Fialat közép (páronkint 251-320 klgr. súlyban) 39-40 kr. 5. Fialat könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő súlyban) 40-41 kr. II. Magyar szedett: 6. Nehéz (páronkint 280 klgron felüli súlyban) 34-35 kr. — 7. Közép (páronkint 220-280 klgr. súlyban) 35-36 kr. 8. Könnyű (páronkint 220 kilogrammig terjedő súlyban) 33-34 kr. III. Szerbiai: 9. Nehéz (páronkint 260-320 klgron felüli súlyban) 43-44 kr. 10. Közép (páronkint 220-260 klgr. súlyban) 43-44 kr. 11. Könnyű (páronkint 220 klgrig terjedő súlyban) 42½-43½ kr.

A szerkesztésért felelős: Németh Gellért.

„SZ. GELLÉRT“
KÖNYVNYOMDA
 BUDAPEST,
 VIII. ker., Práter-utca 44. szám.
 elvállal mindennemű
NYOMTATVÁNYOKAT.

Hirdetéseket

„Sz. István király naptár“

részére, melynek már most
 a legnagyobb elterjedés biztosítva van, kizárólagosan
 felvesz a

„MAGYAR NÉPLAP“
 kiadóhivatala

Budapest, Práter-utca 44.

Egy jó házból

való 22 éves nő, ki a háztartás minden ágában jártas, és mint házvezető több éven keresztül volt alkalmazva, házvezetői vagy gazdasszonyi állást keres. Egyedül a becsületes munkáért vágyván, szorgalmáért és teljes megbízhatóságáért inkább jó bánásmódot, mint nagyobb díjjárast óhajt. Tudakozások a „Magyar Néplap“ kiadóhivatalához I. A. gazdasszony címmel küldendők.

Hirdetéseket lapunk számára kizárólag a „Magyar Néplap“ kiadóhivatala (BUDAPEST, Práter-utca 44. szám.) fogad el.

Nőt keres

egy gyermektelen 41 éves 6000 frt érő fekvő és ahoz tartozó gazdasági ingatlanokkal bíró ember. Oly nőt, ki a gazdaságnál a ház vezetői teendőket érti, gyermektelen özvegy 40 évtől feljebb, vagy árva leány 24 évtől fölfelé, középtermetű, egészséges, 2-3 ezer frt hozomány, esetleg fekvő birtok. Arckép szükséges. Cím a kiadóhivatalban.

FOGCSEPPEK. A foghús egyszeri beecsetelése által és a lukas fognak e cseppekbe mártott gyapottal betömése által rögtön megszűnik a fogfájás. Egy üveg ecsettel együtt 50 kr.

KÖSZVÉNYSZESZ. A legidősebb köszvény, rheuma e szesz használata után megszűnik azonnal néhányszori bedörzsölés után. Egy üveg 1 forint.

KÖSZVÉNYPOR. A köszvényt szeszrel együttesen használandó. Egy doboz használati utasítással együtt 1 forint.

HÁZIKENŐCS. Egy háztartásban sem volna szabad hiányozni, különösen ott hol a helységben orvos nincs. Kítűnő szer minden nemű gyulladás, emlíkeményedés, kelevény, vérdaganat, gennyedés, pokolvar, körömdaganat, körömméreg ellen. Minden daganat legrovidebb idő alatt meggyógyul, ha pedig gennyedés áll be, úgy a gennyedés fájdalom nélkül kiszívatik és így hamar begyógyul. Egy tégely ára utasítással 60 kr.

GYOMORBALZSAM. Kítűnő szer gyomorban ellen, valamint ezekből eredő és ezekkel járó mindenféle görcsök, bélhurut, székrekedés, felbőgés, nyomás az étkezés után a gyomorban, gyomorfájdalom, szélbántalmaknak, máj, lép- és vesébajok, aranyer, epekő és epebajoknál. 1 üveg ára 1 frt utasítással.

GYOMORBAJ ELLENI LABDACSONK utasítással együtt harminc darab labdacsonk tartalmazó doboz ára 40 krajcár.

CSUKA-MÁJ OLAJ. Kítűnő, igen hatásos szer, vérértelenség, tüdővész, soványosság ellen.

SÓSBORSZESZ. Ára 40 krajcár utasítással együtt.

SZÉPSÉG CRÉME. Gyönyörű, úde színt kölcsönöz az arc és kéz bőrének, már egyszeri használat után. Egy tégely utasítással együtt 60 krajcár.

Kaphatók e készítmények egyedül a készítő

„Korona“ gyógyszertárban
 Ócsán, Budapest mellett,

hova a megrendelések intézendők. Naponta postai szétküldés. 2 frtot kitevő rendelésnél a pénz előre beküldésénél a rendelvényeket díjtalanul csomagolva és bérmentve küldöm. Ezen aluli rendeléseknél 30 kr. csomagolási díj beküldését kérem.

Főt. Plébánia-Hivataloknak.

A „Szent Gellért“ könyvnyomda tisztelettel adja tudomásul, hogy ezentul az összes egyházi nyomtatványokat raktáron fogja tartani, melyek a legjutányosabb árakon lesznek kaphatók. Eddig raktáron vannak és azonnal küldhetők: **Testimonium Confirmationis 100 darab 50 kr.**

Kivonat a születési anyakönyvből 100 drb 60 kr. — Halálozási értesítvény 100 drb 70 kr.

Keresztelési, Házassági és Halálozási ürlapok,

magyar szöveggel 25/40 cm. finom erős papírra nyomva: 100 darabja 1 frt 20 kr. ugyanez magyar és latin szöveggel kisebb középerős papírra nyomva 100 darab 1 frt.

Továbbá kaphatók: **községi hitelszövetkezeti tagsági és törlesztési könyvecskék.**

Ezen nagy 8-rétű 8 oldalas, erős borítékkal ellátott könyvecskék darabját 2 krajcárjával adjuk.

A „Szent Gellért“ könyvnyomda ezenkívül elvállal mindennemű megrendelést, egyházi, községi és magán jellegű nyomtatványokat és szállítja azokat a legrovidebb idő alatt, s legjutányosabb árakon; erős, jó papírt ad s tetszetős, csinos kiállításra nagy súlyt fektet.

Tisztelettel kérjük a főt. Plébános urakat, a községi elöljárókat, a különféle egyletek tagjait s minden katolikust, hogy nyomdai megrendeléseiket ezentul ne zsidó vagy szintelen nyomdában eszközöljék, hanem keressék meg a „Sz.-Gellért“ katolikus könyvnyomdát, mely mindenkor rendelkezésükre áll s így is támogassák a kath. ügyet. Fogjunk össze valamennyien, akkor boldogulunk.

Könyvnyomdánk mint a katolikus érdekek megrendíthetetlen támogatója, büszkeségét helyezi abba, ha az igényeket minden tekintetben kielégítheti s a megrendelőktől csak dicséretet arathat.

Budapest, 1895. Práter-utca 44.

Tisztelettel

a „Szent Gellért“ könyvnyomda.